

РЕШЕНИЕ

№ 1509

гр. София, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 07.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4488** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от К. М., чрез пълномощника му адв. П. Д. против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1218/13.04.2023год. на младши автоконтрольор, 01 –ва група, 1- ви сектор в отдел ПП при СДВР, с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.Б от ЗДвП. –временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но не повече от 18 месеца, считано от датата на отнемане.

С жалбата се твърди незаконосъобразност и неправилност на издадената заповед. Твърди се, че изложените в нея фактически данни са неверни, изводите на административния орган противоречат на обективната действителност.Посочения в оспорената заповед период не повече от 18 месеца, не е конкретно определен и е налице липса на индивидуално определен период на отнемане на СУ на МПС, като само на това основание ЗППАМ следва да бъде отменена.Не е установено кое лице и кога е управлявало процесното МПС, още по- малко това да е жалбоподателя по делото.Иска се от съда да отмени обжалваната Заповед.Претендират се сторените в производството по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата.

В съдебно заседание ответникът –не се явява, не се представлява и не взема становище по съществува на спора.

Административният съд, като обсъди доказателствата по делото и доводите и възраженията на страните, и като извърши цялостна проверка на оспорената заповед във връзка с правомощията си по чл.168 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Оспорената заповед е връчена на нейния адресат на 13.04.2023 год., видно от отбелязването върху разписката в текста на заповедта, а жалбата против същата е подадена на 26.04.2023 год., поради което жалбата е допустима като подадена в срок и от надлежна страна-адресат на оспорената заповед, имаща право и интерес от оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1218/13.04.2023год. на младши автоконтрольор, 01 –ва група, 1- ви сектор в отдел ПП при СДВР спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка по чл.171, т.1,б.Б от ЗДП –временно отнемане на СУМПС, но не повече от 18 месеца.

За да приложи мярката, административният орган е взел предвид, че на 13.04.2023 год. в [населено място], [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]жалбоподателят е управлявал личния си лек автомобил А. А2, с ДК [рег.номер на МПС] и срещу №1 водачът отказва да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества и техни аналози с техническо средство D. T. 5000 с номер ARPJ-0013. Издаден е талон за медицинско изследване №0151284 за ВМА.За констатираното нарушение му е съставен акт за установяване на административно нарушение № 969609/13.04.2023г., връчен на жалбоподателя лично срещу подпис на 13.04.2023год.

При проверка за законосъобразност на обжалвания административен акт съгласно изискванията на чл.146 от АПК, настоящият състав на административния съд намира, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, съобразно изискванията на чл.172, ал.1 от ЗДвП. В случая това е младши автоконтрольор при отдел „Пътна полиция” при СДВР, на когото са делегирани правомощия по силата на Заповед № 513з-1618/2018г. на директора на СДВР да прилага с мотивирана заповед принудителни административни мерки по чл.171, т.1, т.2, т.2а, т.4, т.5, б.“а“ и т.6 от Закона за движение по пътищата.

Оспорената заповед е издадена и в предвидената от закона писмена форма и съдържа всички реквизити, визирани в чл.59 от Административно процесуалния кодекс, включително фактически и правни основания за издаването ѝ. В същата освен позоваване на съставения акт за нарушение, се съдържа подробно описание на нарушението, станало основание за прилагане на ПАМ.

При издаване на заповедта са спазени процесуалните правила на закона. Спазени са

материалноправните разпоредби на Закона за движение по пътищата –чл.171, т.1, б.Б от ЗДвП. в приложимата към датата на издаване на заповедта редакция.

В конкретния случай жалбоподателят е отказал да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества и техни аналози с техническо средство Д. Т. 5000 с номер ARPJ-0013. Издаден е талон за медицинско изследване №0151284 за ВМА.

Конкретните факти, изпълващи тази хипотеза за прилагане на ПАМ, са установени с акт за административно нарушение, който съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП се ползва с доказателствена сила до доказване на противното. Съставеният акт за нарушение и останалите приложени по административната преписка доказателства съгласно чл. 171, ал. 1, изр. 1 АПК, имат доказателствена сила в настоящото производство. Съдът при преценката на валидността на АУАН намира, че същият е съставен от компетентен орган по чл. 189, ал. 1 от ЗДвП, има необходимото съдържание по чл. 42 от ЗАНН - съдържа описание на нарушението, дата, място и обстоятелствата, при които е извършено, съдържат се необходимите индивидуализиращи данни, като са спазени и относимите разпоредби на чл. 40 - 43 от ЗАНН за съставянето му. Не подлежи на преценка от съда по настоящия спор съставомерността на посоченото като извършено в АУАН административно нарушение, а следва да се прецени само валидността на акта. На основание посоченото, следва и извод, че АУАН е издаден от компетентен орган, в установените от закона форма и ред, поради което е и валидно доказателство, обвързващо съда по смисъла на чл.144 АПК вр. чл. 179, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 189, ал. 2 от ЗДвП., по отношение на установеното от фактическа страна в мотивите му.

В този смисъл, мярката по чл. 171, т.1 от Закона за движение по пътищата е принудителна административна мярка, която няма санкционен характер. Тя се прилага без оглед на вината; чрез нея се реализира диспозицията на правната норма. ПАМ по своя характер е вид административна принуда, за прилагането на която е предвиден специален процесуален ред. Целта на приложената принудителна административна мярка има превантивен характер - да осуети възможността на деца да извърши други противоправни деяния, като тази мярка не съставлява административно наказание (арг. от чл. 12 и чл. 13 от ЗАНН).Определен е срокът на налагането и съобразно предвиденото в закона, до не повече от 18 месеца.Твърденията изложени в жалбата до съда напълно се опровергават от попълнената декларация от жалбородателя на л. 19 от делото, видно от която при настъпилото ПТП водач на МПС е бил именно жалбоподателя, който е посочил и часа в който е управлявал собствения си автомобил.

На това основание жалбата против оспорената заповед следва да бъде отхвърлена.

Воден от горните мотиви и на основание чл.172, ал.1 и 2, пр.последно от АПК, Административен съд София-град, 36- ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. М., чрез пълномощника му адв. П. Д. против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1218/13.04.2023год. на младши

автоконтрольор, 01 –ва група, 1- ви сектор в отдел ПП при СДВР, с която спрямо същия е приложена принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.Б от ЗДвП. –временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но не повече от 18 месеца.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: